

den vänstra flodarmen som följer grusslätten vid södra foten av Kuruk-tagh, av turkarna kallad "saj". Armen blir smal — blott 30 m. bred — och går rak och djup som en grävd kanal mellan tamariskkoner, lerblock och vass. På högra stranden synes en "sattma" eller herdehydda och en fårålla.

En hjord av fyra vildsvin och kort därpå en annan om fem få bråttom då vi singla förbi det vassfält, där de i ostörd frid bökat efter rötter. Det knakar och smäller i de torra vasstänglarna då de sätta av i vild flykt och försvinna ur skotthåll för Eraschins bössa.

Strandterrasserna äro 3 m. höga. På en sträcka av flera meter rasade det lösa materialet ned i floden och förorsakade verklig sjögång, rätt obehaglig för de närmaste båtarna.

Vi passera en skarpt skuren udde där en arm kommer in från höger. Vid dess fot bildas en virvlande malström, där roddarna måste passa på. Men vi klara den och glida åter in på en knappt 40 m. bred arm, där vi i skymningen lägga, som vanligt vid en plats med torrved.

Den 24 april blev en spännande dag. Ett stycke från vänstra stranden hade våra roddare på morgonen upptäckt bilspår samt spåren av fem män, som varit ute och spejat i trakten. Bilkolonnen hade således passerat och det var inte långt kvar till grannskapet av min gamla källa Jardang-bulak, där vi stämt möte.

Vid fyratiden gled flottiljen i allsköns ro utför den 100 m. breda floden, då den ständigt klingande sången plötsligt avbröts av en livlig diskussion mellan män-